

**СПРАВА «ГРИГОР'ЯН ТА СЕРГІЄВА ПРОТИ УКРАЇНИ»  
(CASE OF GRIGORYAN AND SERGEYEVA v. UKRAINE)**

(Заява №63409/11)

**Стислий виклад рішення від 28 березня 2017 року**

Заявників було затримано працівниками патрульної служби та доставлено до Святошинського районного відділу міліції (далі – райвідділ). Незабаром заявники звернулися до прокуратури Святошинського району зі скаргами на незаконне затримання та жорстоке поводження працівників міліції з мотивів етнічного упередження. Після проведення дослідної перевірки прокурором було винесено постанову про відмову у порушенні кримінальної справи щодо працівників міліції у зв'язку з відсутністю в їх діях складу злочину. У подальшому прокуратура м. Києва та Святошинський районний суд м. Києва неодноразово скасовували аналогічні постанови, вказуючи при цьому на певні недоліки дослідчої перевірки. Зрештою прокуратурою було винесено постанову про відмову в порушенні кримінальної справи.

Європейський суд з прав людини (далі – Європейський суд) вирішив вилучити зі свого реєстру справ заяву в частині скарг пані Сергієвої, відповідно до підпункту «а» пункту 2 статті 37 Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод (далі – Конвенція), оскільки вона не мала наміру далі підтримувати свою заяву.

До Європейського суду заявник скаржився за статтею 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) на жорстоке поводження працівників міліції та непроведення ефективного розслідування у зв'язку з цим. За пунктами 1 та 2 статті 5 Конвенції на незаконний арешт, тримання під вартою та неповідомлення підстав тримання під вартою. Заявник також скаржився за статтями 3 та 5 у поєднанні зі статтею 14 Конвенції, що він зазнав такого нелюдського поводження працівників міліції з мотивів етнічного упередження.

Розглянувши скаргу заявника за статтею 3 Конвенції щодо непроведення національними органами влади ефективного розслідування, Європейський суд зазначив, що органи прокуратури розглядали скаргу заявника на жорстоке поводження в межах неодноразових дослідчих перевірок, при цьому кримінальну справу так і не було порушено. Європейський суд вже неодноразово встановлював, що така процедура істотно обмежує розслідування, оскільки в її межах органи влади можуть провести лише обмежене коло слідчих дій. Зокрема, Європейський суд вказав, що не порушуючи кримінальну справу, органи влади не могли провести повну експертну оцінку з метою усунення суперечностей в медичних доказах, очну ставку між свідками та відтворення обстановки і обставин події. З огляду на вищезазначене Європейський суд дійшов висновку, що було порушення процесуального аспекту статті 3 Конвенції.

Розглянувши скаргу заявника за статтею 3 Конвенції щодо жорстокого з ним поводження, Європейський суд дійшов висновку, що заявник у цій справі зазнав нелюдського та такого, що принижує гідність поводження та констатував пору-

шення матеріального аспекту статті 3 Конвенції. Європейський суд, серед іншого, вказав, що застосовані до заявника заходи фізичного впливу не були обумовлені його поведінкою.

Європейський суд відхилив скаргу заявника за статтею 5 Конвенції з огляду на порушення правила шестимісячного строку.

З огляду на свої висновки щодо окремої скарги заявника за статтею 5 Конвенції, Європейський суд також відхилив його скаргу за статтею 5 у поєднанні зі статтею 14 Конвенції.

Розглянувши скаргу заявника за статтею 3 у поєднанні зі статтею 14 Конвенції, Європейський суд зазначив, що незважаючи на відсутність достатніх доказів того, що жорстоке із ним поводження було мотивоване етнічними упередженнями, невжиття органами влади всіх можливих заходів для встановлення таких потенційних мотивів є достатньою підставою, щоб встановити, що було порушення зазначених положень Конвенції.

#### ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Вирішує* вилучити зі свого реєстру заяву щодо пані Сергієвої;

2. *Оголошує* прийнятими скарги за статтею 3 та статтею 14 у поєднанні за статтею 3 Конвенції, а решту скарг у заяві – непринятними;

3. *Постановляє*, що було порушення процесуального аспекту статті 3 Конвенції;

4. *Постановляє*, що було порушення матеріального аспекту статті 3 Конвенції;

5. *Постановляє*, що було порушення статті 14 Конвенції у поєднанні зі статтею 3;

6. *Постановляє*, що

(а) упродовж трьох місяців з дати, коли це рішення набуде статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава-відповідач повинна сплатити пану Григоряну 10 000 (десять тисяч) євро відшкодування моральної шкоди та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватись; ця сума має бути конвертована в національну валюту держави відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на вищезазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, що діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.»